

paa saa mange Maader nyder store Begunstigelser, som ikke kan siges at være til Stede for det øvrige Landbrug, ikke mindst ved den Maade, hvorpaa hele vor nuværende Kornordning er indrettet, idet man paastaar, og vistnok med nogen Ret, at det netop er denne Klasse af Landbrug, som i høj Grad driver Svineavl og leverer en meget betydelig Mængde af Landets samlede Svineproduktion. Man vil ikke kunne nægte, at netop de Foranstaltninger, man har truffet under den nuværende Kornordning, og som man har opretholdt med overordentlig store Ofre fra Statens Side, i særlig Grad kommer disse Landbrug til gode. Endelig vil jeg sige, at min Erfaring gaar ud paa, at netop disse Landbrug gennemgaaende ikke avler Vintersæd, fordi det ikke kan betale sig for dem at gøre det. Maaske gælder det mindre i Jylland, men paa Øerne er jeg ganske sikker paa, at det gælder, at disse Landbrug ikke finder Regning ved at dyrke Vintersæd. Naar det er Tilfældet, og man erkender, at det er det danske Landbrugs Pligt at levere den nødvendige Vintersæd til Landets Forsyning, forekommer det mig, at det vil være urigtigt og irrationelt at undtage disse mindre Landbrug. Nu hørte jeg nok, at den højtærede Minister sagde, at man gjorde det af praktiske Grunde, og at det var Meningen, at hvis man næste Aar skulde gaa til en Ligning af denne Art, da at tage disse Landbrug med. Men jeg mener som sagt, at det finansielle Udbytte, som man kan faa af Byglingen for i Aar, ikke vil være saa overordentlig stort, men jeg slutter mig til det først og fremmest, fordi det forekommer mig at være retfærdigt, idet man derigennem rammer de Landbrug, som af den ene eller den anden Grund ikke har bidraget til Landets Forsyning med Brødkorn, enten det er de store eller de smaa Landbrug, og enten de har gjort det — som det er blevet sagt — for usle Penges Skyld eller af andre Grunde. Jeg vil for øvrigt sige, at jeg forstod ikke den Bemærkning, thi det er jo det, vi alle sammen driver Landbrug for, for at tjene saa mange Penge som muligt; det er der ingen Skam i. Det kan godt være, at ikke mindst de smaa Landbrugere er kommet ind paa en udstrakt Frøavl, der betaler sig bedre end at dyrke Vintersæd, fordi

de har set deres Profit derved, og det er ganske rimeligt og berettiget. Men netop disse Landbrug, der har set deres Profit ved at bruge deres Jord paa anden Maade end den, der har været mere almindelig i Fortiden og er almindelig for de fleste, mener jeg ikke der er den fjerneste Grund til at undtage. Med Hensyn til den Ulejlighed, som er forbundet med at medtage disse smaa Landbrug, maa jeg sige, at naar det er Ministerens Mening ikke at undtage disse smaa Landbrug, hvis man gaar videre i denne Retning og foretager en Ligning til næste Aar, forekommer det mig ikke at have saa meget at sige, om man har denne større eller mindre Ulejlighed, naar man blot slaar Princippet fast. Det væsentlige er, at man gaar til denne Bygning. Næst den Retfærdighed, jeg omtalte, tillægger jeg den Omstændighed, at man saa er inde paa det rigtige til næste Aar, den største Betydning.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale det andet Lovforslag, som er langt det væsentligste og betydeligste og i finansiell Henseende overordentlig vidtrækkende. Det gaar for § 1's Vedkommende ud paa at opretholde Forholdene, saaledes som de er under den nuværende Kornordning, og man vil neppe i denne Sammenhæng kunne gøre nogen Indvending hverken med Hensyn til Punkt a, der omhandler Tilskuddet til Svineslagterierne, eller med Hensyn til Punkt c, der omhandler Godtgørelse for Levering af Brødkorn i Lighed med den Godtgørelse, som hidtil er udbetalt til dem, der allerede har leveret. Jeg gaar ud fra, at det vil være meget vanskeligt at komme bort fra de hidtil paa dette Omraade gældende Regler, medmindre ganske overordentlige Forhold kom til at foreligge. Derimod forekommer Punkt b mig at være af en noget anden Beskaffenhed og under de Forhold, som jeg hentydede til før, af en Beskaffenhed, som gør, at man maa være meget varsom med, hvad man foretager sig i saa Henseende. Dette Punkt drejer sig om Tilskud til Majsimportørerne med det Formaal at holde Majspriserne nede paa den en Gang med Majsimportørerne aftalte Maksimalpris af 22—23 Kr. Nu er der ingen af os, som ved, hvorledes Forholdene vil udvikle sig i den nærmeste Fremtid. Hvis Forholdene udvikler sig